

ЗМІНА РОЛІ ВИКЛАДАЧА В УМОВАХ ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ

Коломієць С.В., к.ф.-м.н., доц.

ДВНЗ “Українська академія банківської справи Національного банку України”

s_kolomiets@mail.ru

Сучасний динамічний світ потребує від особистості постійного оновлення знань, постійного саморозвитку та вдосконалення. За вказаних умов перед системою освіти постають нові завдання, головне з яких – підготовка майбутнього фахівця до життя в нових умовах інформаційного суспільства. Як зазначено в [1, с. 10], система освіти повинна перетворитися з системи закріплення знань в систему адаптації учнів та студентів до статусу менеджера свого майбутнього в процесі навчання. В такій системі акцент ставиться не на передачу інформації, а на закріплення механізмів її пошуку, відбору, вмінні трансформувати навчальну інформацію у вирішення практичних завдань, здатності швидко знаходити шляхи розв’язання проблем, вмінні презентувати результати своєї діяльності. Вміння навчатися, бажання продовжувати своє навчання самостійно, вміння орієнтуватися у потоці інформації є важливими складовими сучасної якісної освіти.

Аналіз наукових публікацій показав, що ключовими факторами освіти впродовж життя є особистісна мотивація до навчання, інноваційні методики викладання та навчання, наявність різноманітних освітніх ресурсів тощо.

Застосування Інтернет-технологій, системи дистанційного навчання в учбовому процесі потребує зміни ролі викладача, який вже не є єдиним джерелом інформації та практичного досвіду, а виступає, скоріше, в ролі тьютора (англ. tutor від. лат. tuetor – спостерігаю, пікуюсь), що змінює функції сучасного викладача та вимоги до нього.

На думку Є. Полат [2, с. 65], сучасний викладач повинен володіти цілим рядом компетенцій, якими не володіли його колеги декілька років тому. Викладач за своєю суттю має

відповідати тенденціям розвитку світу та постійно підвищувати свою кваліфікацію не лише в предметній галузі, а й у педагогічній та технологічній, щоб новими способами транслювати знання студентам.

На нашу думку, головна мета сучасного викладача – створити освітнє середовище, що сприятиме пробудженню власних сил студента, його співробітництву з собою та іншими учасниками навчального процесу, створити умови для розвинення потреби в самоосвіті та самовдосконаленні майбутнього фахівця впродовж життя. Відповідний навчально-виховний процес характеризується наступними особливостями:

– формальний процес передачі знань замінюється розв'язанням конкретних завдань, які спільно обговорюють викладач і студент;

– формування знань і вмій студентів відбувається не через пасивне запам'ятовування, а полягає в оволодінні різноманітною інформацією;

– формою спілкування викладача зі студентом стає взаємний обмін інформацією, що передбачає велику самостійну роботу та самоосвіту викладачів та студентів шляхом застосування окрім традиційних, нових засобів пізнання, пов'язаних із сучасними технічними можливостями;

– характер відносин між учасниками освітнього процесу базується на чергуванні домінування або рівності викладача та студента.

Література:

1. Непрерывное образование как принцип функционирования современных образовательных систем (первый опыт становления и развития в Украине): моногр. / Нар. укр. акад.; Под общ. ред. В.И. Астаховой. – Харьков: Изд-во НУА, 2011. – 216 с.
2. Педагогические технологии дистанционного обучения: учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / [Полат Е. С., Моисеева М. В, Петров А. Е. и др.]; Под ред. Е.С. Полат. – М.: Издательский центр «Академия», 2006. – 400 с.

Електронні засоби та дистанційні технології для навчання протягом життя: тези доповідей ІХ Міжнародної науково-методичної конференції, м. Суми, 14–15 листопада 2013 р. / Відп. за вип. В.В. Божкова. - Суми: СумДУ, 2013. - С. 60-61.